

Вот так вот "полюбоваться" можно
картинку из жизни. Делать "и" не надо
иногда "полюбоваться" можно и так
и так, смотря по "вкусу". Полюбоваться можно
и так, и так, смотря по "вкусу".



Синоним на йерархичност и умален модел на тоталитарната власт е изложбената сграда на Съюза на българските художници на улица „Шипка“ 6. За по-младите нейното превземане отвън и отвътре се превръща в символ на всеобщото разкрепостяване. Ето защо когато през февруари 1991. Венцислав Занков полива голото си тяло с животинска кръв върху белоснежната поляна на Докторската градина точно срещу входа на „Шипка“ 6, действията му се възприемат като бунт - срещу догмите на една вкостена художествена система, срещу несъзнателната автоцензура, срещу регулираното съзнание на възприемащите. Акцията му се тълкува като демонстрация и защото се изправя срещу арогантната комунистическа срамежливост, при която голото не е голо докрай, а грозното грозно докрай. Няколко месеца по-късно В. Занков е вече вътре в „храма“ - в една от залите на „Шипка“ 6 продължава втора и трета част на пърформанса „Червено“ като към кръвта добавя вино, гола женска фигура, агнешка глава, хляб и звук. В онези години В. Занков е едновременно художник и шаман, артист и проповедник. Всичко, което прави и изобразителните материали, които използва, има символично значение: кръв-червено-комунизъм, голота-бяло-наказание-смърт, жертвоприношение-ритуал-порядък-навик, хирургически инструменти-Христос-инструменти за мъчения-комунисти-чески лагери, животински вътрешности-стерилни ръкавици-похабен живот. Агонията и смъртта ритмично отмерват настроението.

The exhibition building of the Union of Bulgarian Artists at 6 Shipka Str. was a symbol of hierarchy and totalitarian power. When in February 1991 Ventsislav Zankov poured animal blood over his naked body upon the snow-covered Doctors' garden against the entrance at 6 Shipka Str. his action was regarded as a revolt: against the dogma of a conservative artistic system, against unconscious self-censuring, against the conformist response from the public. His action was interpreted as a demonstration against the arrogant communist 'bashfulness', pretending that nakedness and ugliness do not exist. Some months later Ventsislav Zankov has already stepped into the 'cathedral' of classic art, staging the second and third part of his RED performance in one of the exhibition halls at 'Shipka' Str.: wine, naked female body, a cut lamb's head, a loaf of bread and sound come with blood at these performances. The first thing that comes to mind are the performances of Hermann Nitsch, from the early 60ies, based on blood rituals and aiming at catharsis through fear, terror and sympathy. Zankov's performance, however, is not an example of pedigree imitation, it is rather a grasping of the principles of a new art and raising them to a prayer. Zankov has been artist and magician in these years, and a preacher. Every single touch in his works is charged with symbolism: blood-red-communism, nakedness-white-punishment-death, sacrifice-ritual-order-habit, surgical instruments-Christ- torture tools-communist camps-animal bowels-medical gloves-useless lives. Agony and Death set the mood to rhythm.

Синоним на йерархичност и умален модел на тоталитарната власт е изложбената сграда на Съюза на българските художници на улица „Шипка“ 6. За по-младите нейното превземане отвън и отвътре се превръща в символ на всеобщото разкрепостяване. Ето защо когато през февруари 1991. Венцислав Занков полива голото си тяло с животинска кръв върху белоснежната поляна на Докторската градина точно срещу входа на „Шипка“ 6, действията му се възприемат като бунт – срещу догмите на една вкостена художествена система, срещу несъзнателната автоцензура, срещу регулираното съзнание на възприемащите. Акцията му се тълкува като демонстрация и защото се изправя срещу арогантната комунистическа срамежливост, при която голото не е голо докрай, а грозното грозно докрай. Няколко месеца по-късно В. Занков е вече вътре в „храма“ – в една от залите на „Шипка“ 6 продължава втора и трета част на пърформанса „Червено“ като към кръвта добавя вино, гола женска фигура, агнешка глава, хляб и звук. В онези години В. Занков е едновременно художник и шаман, артист и проповедник. Всичко, което прави и изобразителните материали, които използва, има символично значение: кръв-червено-комунизъм, голота-бяло-наказание-смърт, жертвоприношение-ритуал-порядък-навик, хирургически инструменти-Христос-инструменти за мъчения-комунисти-чески лагери, животински вътрешности-стерилни ръкавици-похабен живот. Агонията и смъртта ритмично отмерват настроението.

The exhibition building of the Union of Bulgarian Artists at 6 Shipka Str. was a symbol of hierarchy and totalitarian power. When in February 1991 Ventsislav Zankov poured animal blood over his naked body upon the snow-covered Doctors' garden against the entrance at 6 Shipka Str. his action was regarded as a revolt: against the dogma of a conservative artistic system, against unconscious self-censuring, against the conformist response from the public. His action was interpreted as a demonstration against the arrogant communist 'bashfulness', pretending that nakedness and ugliness do not exist. Some months later Ventsislav Zankov has already stepped into the 'cathedral' of classic art, staging the second and third part of his RED performance in one of the exhibition halls at 'Shipka' Str.: wine, naked female body, a cut lamb's head, a loaf of bread and sound come with blood at these performances. The first thing that comes to mind are the performances of Hermann Nitsch, from the early 60ies, based on blood rituals and aiming at catharsis through fear, terror and sympathy. Zankov's performance, however, is not an example of pedigree imitation, it is rather a grasping of the principles of a new art and raising them to a prayer. Zankov has been artist and magician in these years, and a preacher. Every single touch in his works is charged with symbolism: blood-red-communism, nakedness-white-punishment-death, sacrifice-ritual-order-habit, surgical instruments-Christ- torture tools-communist camps-animal bowels-medical gloves-useless lives. Agony and Death set the mood to rhythm.

Синоним на йерархичност и умален модел на тоталитарната власт е изложбената сграда на Съюза на българските художници на улица „Шипка“ 6. За по-младите нейното превземане отвън и отвътре се превръща в символ на всеобщото разкрепостяване. Ето защо когато през февруари 1991. Венцислав Занков полива голото си тяло с животинска кръв върху белоснежната поляна на Докторската градина точно срещу входа на „Шипка“ 6, действията му се възприемат като бунт – срещу догмите на една вкостена художествена система, срещу несъзнателната автоцензура, срещу регулираното съзнание на възприемащите. Акцията му се тълкува като демонстрация и защото се изправя срещу арогантната комунистическа срамежливост, при която голото не е голо докрай, а грозното грозно докрай. Няколко месеца по-късно В. Занков е вече вътре в „храма“ – в една от залите на „Шипка“ 6 продължава втора и трета част на пърформанса „Червено“ като към кръвта добавя вино, гола женска фигура, агнешка глава, хляб и звук. В онези години В. Занков е едновременно художник и шаман, артист и проповедник. Всичко, което прави и изобразителните материали, които използва, има символично значение: кръв-червено-комунизъм, голота-бяло-наказание-смърт, жертвоприношение-ритуал-порядък-навик, хирургически инструменти-Христос-инструменти за мъчения-комунисти-чески лагери, животински вътрешности-стерилни ръкавици-похабен живот. Агонията и смъртта ритмично отмерват настроението.

The exhibition building of the Union of Bulgarian Artists at 6 Shipka Str. was a symbol of hierarchy and totalitarian power. When in February 1991 Ventsislav Zankov poured animal

хирургически инструменти-стерилни ръкавици-похабен живот. Агонията и смъртта ритмично отмерват настроението.

The exhibition building of the Union of Bulgarian Artists at 6 Shipka Str. was a symbol of hierarchy and totalitarian power. When in February 1991 Ventsislav Zankov poured animal blood over his naked body upon the snow-covered Doctors' garden against the entrance at 6 Shipka Str. his action was regarded as a revolt: against the dogma of a conservative artistic system, against unconscious self-censuring, against the conformist response from the public. His action was interpreted as a demonstration against the arrogant communist 'bashfulness', pretending that nakedness and ugliness do not exist. Some months later Ventsislav Zankov has already stepped into the 'cathedral' of classic art, staging the second and third part of his RED performance in one of the exhibition halls at 'Shipka' Str.: wine, naked female body, a cut lamb's head, a loaf of bread and sound come with blood at these performances. The first thing that comes to mind are the performances of Hermann Nitsch, from the early 60ies, based on blood rituals and aiming at catharsis through fear, terror and sympathy. Zankov's performance, however, is not an example of pedigree imitation, it is rather a grasping of the principles of a new art and raising them to a prayer. Zankov has been artist and magician in these years, and a preacher. Every single touch in his works is charged with symbolism: blood-red-communism, nakedness-white-punishment-death, sacrifice-ritual-order-habit, surgical instruments-Christ- torture tools-communist camps- animal bowels-medical gloves-useless lives. Agony and Death set the mood to rhythm.